

L'Odissea

1 El primer obstacle van ser uns vents terribles que van desviar els vaixells lluny de la ruta d'Ítaca, i els van portar a les costes d'una illa dels ciclops, gegants amb un sol ull que vivien en coves.

2 Odisseu i alguns mariners van entrar a la cova d'un dels ciclops per menjar i descansar. Quan el gegant va arribar i els va veure robant-li el menjar, amb un atac de fúria en va devorar dos. Aleshores va preguntar com es deia el cap d'aquella colla. Odisseu va dir "Em dic Ningú" i li va oferir vi. Quan el ciclop estava ben borratxo, Odisseu li va clavar una branca al seu únic ull i el va deixar cec. El ciclop, bramant,

va avisar els seus companys. Però no li van fer cas quan sentien que cridava: "Ningú m'ha ferit! Ningú m'ha ferit!".

El que Odisseu ignorava, quan va fugir d'allà, era que havia ferit el fill del mateix Posidó. Aquest va esperar la propera ocasió de posar en dificultats el seu viatge.

3 Els vaixells d'Odisseu van arribar a la terra de la maga Circe, que convertia els homes en animals. Al voltant del seu palau hi havia llops i lleons que eren, en realitat, mariners que ella havia transformat. Els homes d'Odisseu van entrar a palau i van ser convertits en porcs. L'heroi, ajudat pel déu Hermes, se'n va lliurar,

va demanar a Circe que tornés als animals la seva forma humana i es va quedar al seu palau tot un any.

4 En acomiadar-se, Circe el va avisar d'un nou perill: passarien prop de l'illa de les sirenes. Compte! Els cants d'aquests éssers meitat dona meitat ocell hipnotitzaven els mariners i els feien caure al mar. Per evitar-ho, Odisseu va demanar als seus homes que es tapersin les orelles amb cera i que el lliguessin al pal major: així podria sentir aquestes cants extraordinàries sense caure pres del seu embreuix.

5 Després d'haver sobreviscut a les sirenes, van passar entre dues roques, una de les quals, Escila,

Quan va acabar la guerra de Troia, els supervivents van tornar a casa seva. Entre ells, Odisseu. Però els déus, tan aficionats a generar entrebancs, no li ho van posar fàcil: el viatge d'Odisseu va durar deu anys! Posidó, senyor del mar, li va fer la guitza tant com va poder. Sort va tenir de la deessa Atena, que el va ajudar a tornar a Ítaca sa i estalvi.

formava remolins i, l'altra, Caribdis, era un terrible monstre de sis caps. Odisseu va fer passar el vaixell arran d'Escila, la menys perillosa. Tot i així, va perdre sis dels seus homes, devorats cadascun per un dels caps de Caribdis.

6 Esgotats de tant remar, Odisseu i els mariners van amarrar a l'illa del déu Sol per recuperar forces, i van menjar carn dels bous que hi havia per allà. Però el Sol, empipat pel robatori, va demanar a Zeus que els castigues. Zeus va enviar el llamp i va fer enfonsar el vaixell. Només Odisseu, que no havia menjat carn de bou, es va salvar.

7 Agafat a un tros de fusta i a la deriva, va arribar a la preciosa illa de la nimfa Calipso. En aquest lloc paradisiac, retingut per la nimfa, Odisseu va viure set anys. Era feliç, però alhora estava trist: enyorava Ítaca i la seva família.

Compadida pel dissortat heroi, Atena el va ajudar a tornar a casa. Però el furiós Posidó no pensava rendir-se en la seva revenja i li va fer passar una darrera prova: navegar dos dies i dues nits damunt d'un rai, enmig d'una terrible tempesta.

8 I finalment va arribar, mig mort, a les costes de Feàcia, on la princesa Nausica i el seu pare,

amb una gran hospitalitat, li van proporcionar un vaixell, tresors i homes per a tornar, per fi, a casa.

9 Mentrestant, Penèlope, a qui tothom creia vídua, intentava deslliurar-se dels seus pretendents. Per allargar el moment d'haver-se de casar amb un d'ells, va dir que ho faria quan acabés el brodat que estava teixint. Però la reina desteixia a la nit el que havia brodat de dia. Així van passar els anys, fins que Odisseu va tornar a la seva enyorada Ítaca.